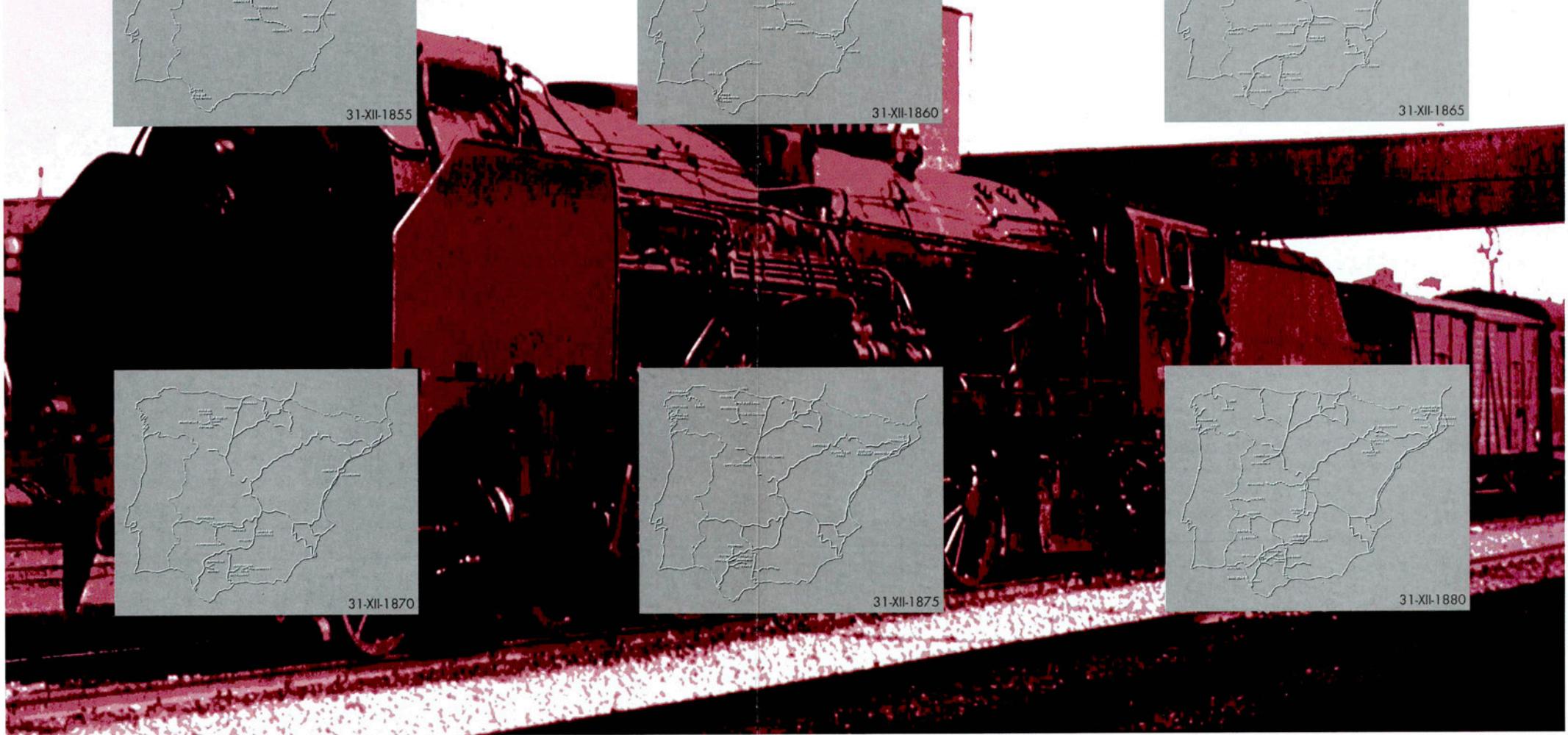
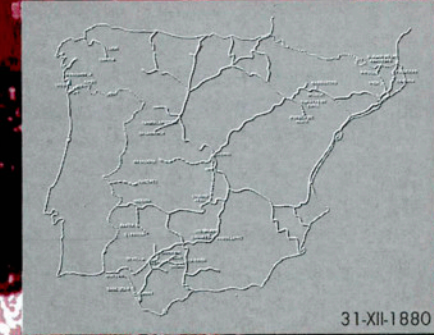
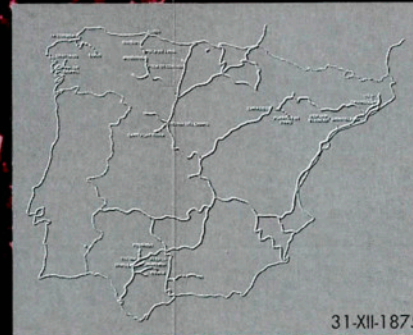
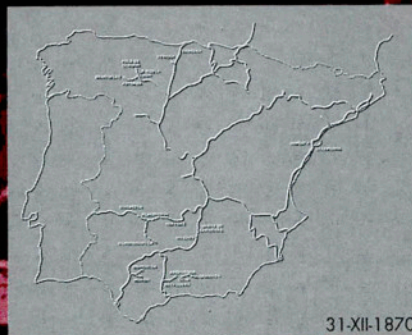
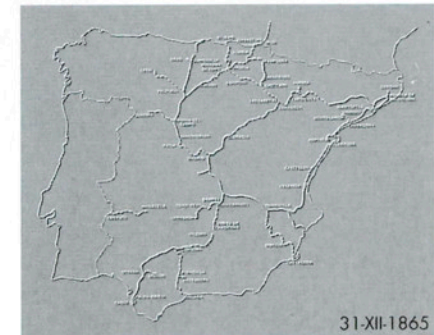
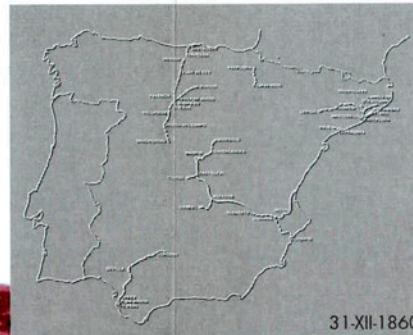
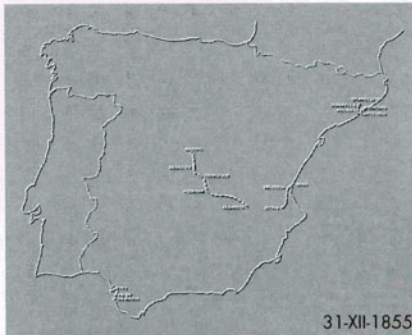

EVOLUCIÓ DE LA XARXA ESPANYOLA DE FERROCARRILS FINS AL PRIMER TERÇ DEL SEGLE XX. 1

LES ESTACIONS I EL FERROCARRIL

Les primeres estacions de ferrocarril eren simples coberts per protegir sobretot les mercaderies i els primers viatgers d'aquest nou mitjà de transport.
Estació de Crown Street a Liverpool, 1830.

Quan el transport de viatgers es va fer més intensiu, apareix l'edifici de l'estació, quasi sempre construït segons un model establert en un catàleg de solucions tipològiques.
Estació de Camarles.

A mesura que creix el nombre d'usuaris del ferrocarril, l'arquitectura de les estacions se centra en les destinades a viatgers.

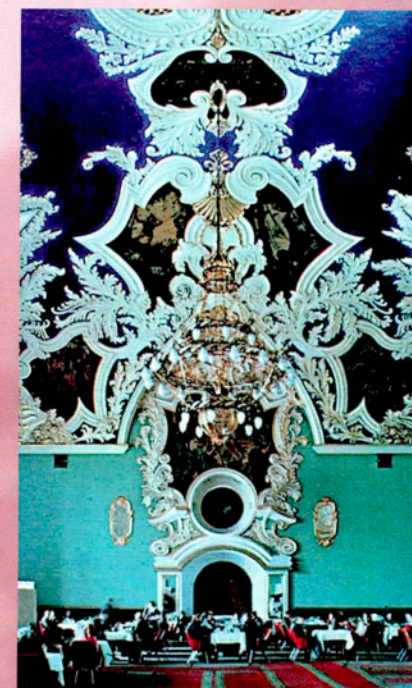
Les noves tècniques de construcció amb ferro i vidre de final del segle passat i principi d'aquest, donen noves possibilitats a aquests edificis, especialment a les grans estacions terminals.
Estació de Paddington, Londres, 1854.

L'estació, en aquest període, és un dels monuments de la ciutat de l'era industrial: una catedral del segle XIX.
Estació central de Milà. Vista des de l'exterior d'accés, 1930.

Les grans ciutats competeixen entre elles per aconseguir estacions espectaculars que sorprenguin el visitant i el convidin a quedar-se.
Estació de Pensilvània a Nova York. Galeria d'accés i vestíbul de passos perduts, 1910.

Les estacions ofereixen als usuaris de ferrocarril el que demana el seu estament social amb arquitectures que van més enllà de les pures necessitats funcionals.
Restaurant de l'estació Kazan de Moscou.

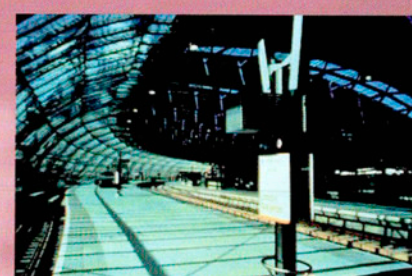
L'extensió de la xarxa ferroviària per tot el món origina peculiars arquitectures a cada país.
Estació d'estil mossàrab a Huelva.

Els canvis tecnològics en el sistema de transport ferroviari i en les tècniques de construcció comporten canvis en les arquitectures de les estacions. La substitució del carbó per l'electricitat i la construcció en formigó donen peu a noves tipologies.
Estació Sta. Maria Novella de Florència, 1939.

Els nous temps, la civilització del negoci, la velocitat, el consum imposen un nou tipus de l'espai que cada cop és més semblant al de les terminals dels aeroports.
Sala d'espera de l'estació per a l'AVE de Santa Justa a Sevilla, 1992.

Les estacions per al tren d'alta velocitat tornen a ser un altre cop un monument a la modernitat i al progrés. Les arquitectures per a aquest transport es fan més complexes i tecnològicament més aparents.
Estació terminal de Waterloo a Londres, 1993.